

Sygn. akt I C 2115/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Dalba

Protokolant aplikant adwokacki Paweł Suwara

po rozpoznaniu w dniu 06 maja 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. L. (1)

przeciwko (...) S.A. w W.

w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda J. L. (1) kwotę 16.552,58 zł (szesnaście tysięcy pięćset pięćdziesiąt dwa złote i pięćdziesiąt osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty;
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala;
3. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda J. L. (1) kwotę 3.074,93 zł (trzy tysiące siedemdziesiąt cztery złote i dziewięćdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.992,- zł (jeden tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
4. nakazuje zwrócić powodowi J. L. (1) ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie nadpłatę w kwocie 512,27 zł (pięćset dwanaście złotych i dwadzieścia siedem groszy) z zaliczki na poczet opinii biegłego, zaksięgowanej pod pozycją (...).

Sygn. akt: I C 2115/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 20 stycznia 2014 r. J. L. (1), reprezentowany przez adw. P. R., wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 20.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami płatnymi od dnia 20 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Ponadto, powód wniósł o rozpatrzenie sprawy pod jego nieobecność, a także o ewentualne wydanie wyroku zaocznego, oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, celem wyliczenia kosztów naprawy samochodu. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że prowadząc swój samochód marki B. brał udział w kolizji, której sprawcą był kierowca ubezpieczony w zakresie OC u pozwanego. W uzasadnieniu, reprezentujący J. L. adw. P. R., podniósł, iż ubezpieczyciel przyjął na siebie odpowiedzialność za szkodę

komunikacyjną i decyzją z 25 czerwca 2013 r. wypłacił kwotę 17.630,00 zł tytułem odszkodowania. Zdaniem powoda, jest to kwota zaniżona o ok. 20.000,00 zł (**pozew – k. 1 i 2**).

Pozwany, w odpowiedzi na pozew, wniósł o oddalenie powództwa, o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany stwierdził, iż poszkodowany nie powinien używać produktów i usług najdroższych na rynku, tylko powinien minimalizować koszty szkody, dlatego też wypłacił kwotę odszkodowania podaną w pozwie (**odpowieź na pozew – k. 14**).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 czerwca 2013 r. o godz. 22:10 w S. miała miejsce kolizja drogowa, w której uczestniczyły pojazd marki B. o numerze rejestracyjnym (...), kierowany przez powoda J. L. (1), oraz pojazd marki I. o numerze rejestracyjnym (...) 98. Poszkodowany w kolizji J. L. (1) zgłosił szkodę ubezpieczycielowi sprawcy, tj. pozwanemu w niniejszej sprawie, a szkodzie nadano nr (...) (**akta szkody**).

W decyzji z dnia 28 czerwca 2013 r. ubezpieczyciel sprawcy, tj. pozwany (...) S.A. w W., przyjął na siebie odpowiedzialność i zadecydował o wypłacie poszkodowanemu J. L. (1) kwoty 17.630,73 zł tytułem odszkodowania za naprawę uszkodzeń samochodu marki B. (...) (**akta szkody**).

Następnie, Sąd Rejonowy w I Wydziale Cywilnym wydał postanowienie o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego, w celu określenia kosztów naprawy samochodu marki B. o numerze rejestracyjnym (...) wg cen obecnych (**postanowienie – k. 32**).

Biegły z zakresu motoryzacji, P. L., wydał opinię, w której koszty naprawy przedmiotowego samochodu określił na kwotę 34.183,30 zł brutto (**opinia biegłego – k. 44-52**).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie bezsporny był stan faktyczny, bezsporna pozostawała również podstawa odpowiedzialności pozwanego.

Spór dotyczył wyłącznie wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Zgodnie z art. 822 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz zostaje zawarta umowa ubezpieczenia.

Poza powyższym unormowaniem problematyka umów odpowiedzialności cywilnej uregulowana jest w przepisach szczególnych, tj. w przepisach ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.). Stosownie do przepisu art. 34 ust. 1 tejsze ustawy z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem tym objęta jest odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 powołanej ustawy).

W przedmiotowej sprawie pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej ze sprawcą przedmiotowej szkody. W związku z powyższym bezsporny jest fakt zaistnienia szkody oraz zaistnienia związku przyczynowego pomiędzy kolizją z dnia 19 czerwca 2013 r. a działaniem osoby, za którą odpowiedzialność ponosi (...) S.A. z siedzibą w W.. Pozwany nie kwestionował również zakresu

dokonanych napraw i konieczności ich dokonania. Kwestionował jedynie ceny części lub usług prowadzących do naprawy pojazdu marki B..

Na podstawie decyzji (...) S.A. z dnia 28 czerwca 2013 r. ubezpieczyciel sprawy szkody zdecydował o wypłacie kwoty 17.630,73 zł tytułem odszkodowania. Właśnie tę kwotę kwestionował powód, twierdząc, iż jest ona zaniżona o 20.000,00 zł. Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego, który następnie określił średnie koszty naprawy samochodu marki B. na kwotę 34.183,30 zł. Sąd orzekł, aby zasądzić na rzecz powodowa od pozwanego kwotę 16.552,58 zł, co stanowi różnicę między średnimi kosztami naprawy określonymi przez biegłego, a odszkodowaniem wypłaconym już przez (...) S.A. Ponadto, Sąd orzekł, że odsetki są płatne od dnia 28 czerwca 2013 r., kiedy to ubezpieczyciel wydał decyzję o wypłacie odszkodowania poszkodowanemu. Powód wnioskował o zapłatę odsetek od dnia 20 czerwca 2013 r., jednakże Sąd określił termin płatności odsetek na dzień od 28 czerwca 2013 r. W tym dniu (...) S.A. wydał decyzję, na podstawie której wypłacił odszkodowanie za szkodę. Jest to termin zgodny z regulacją art. 817 § 1 Kodeksy cywilnego, który stanowi, iż tym terminem jest okres 30 dni od daty zgłoszenia wypadku. Kolidująca droga miała miejsce 19 czerwca 2013 r., więc wydanie decyzji o wypłacie odszkodowania z dnia 28 czerwca 2013 r. pozwala zachować termin określony w w/w przepisie. Art. 360 Kc stanowi, że, jeśli termin płatności sumy pieniężnej jest krótszy, niż rok, a w sprawie termin płatności to 30 dni, to odsetki są płatne jednocześnie z wypłatą odszkodowania. Odszkodowanie stało się wymagalne z dniem 28 czerwca, w związku z czym odsetki również stały się wymagalne z tym dniem.

Powód żądał zasądzenia na jego rzecz kwoty 20.000,00 zł. Żądane odszkodowanie jest wyższe o 3.447,42 zł od kwoty zasądzonej przez Sąd, w związku z czym Sąd orzekł o oddaleniu powództwa w części dotyczącej kwoty 3.447,42 zł.

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w punktach 1 i 2 wyroku.

Sąd zasądził w pkt 3 wyroku kwotę 3.074,93 zł tytułem zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda, w tym kwotę 1.992,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Koszty procesu wyniosły odpowiednio: 1.000,00 zł opłaty od pozwu w sprawach majątkowych na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach postępowania w sprawach cywilnych, 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 2.400,00 zł kosztów zastępstwa procesowego, co w sumie daje kwotę 3.704,73 zł. Sąd zasądził kwotę 3.074,93 zł, ponieważ stanowi ona 83 % od kwoty 3.704,73 zł. Powód wygrał sprawę w 83 %. Sąd zasądził w ramach zwrotu kosztów procesu kwotę 1.992,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, co stanowi 83 % od kwoty 2.400,00 zł – kwoty kosztów zastępstwa procesowego, określonej w § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. W przedmiocie kosztów Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc.

Sąd zdecydował również zwrócić powodowi kwotę 512,27 zł tytułem zwrotu nadpłaty z zaliczki na poczet wynagrodzenia za wydanie opinii przez biegłego. Sąd w postanowieniu z dnia 26 stycznia 2015 r. orzekł o przyznaniu biegłemu P. L. wynagrodzenia w kwocie 287,73 zł za sporządzenie opinii w przedmiotowej sprawie. Wcześniej, postanowieniem z dnia 29 lipca 2014 r. Sąd zdecydował o uiszczeniu przez powoda kwoty 800,00 zł tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego za sporządzenie opinii. Kwota 512,27 zł stanowi różnicę między zaliczką pobraną od powoda, a faktycznymi kosztami sporządzenia opinii przez biegłego. (por. pkt. 4 wyroku)

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

(...)

Dnia 25 maja 2015 r.